

mer mig, at det ærede Medlem kunde henvende sine Ord til sine Partifæller i det andet Ting og til det tidligere ærede Medlem af dette Ting (Falbe Hansen), som havde sin Plads der, hvor nu det 12te tingvalgte Medlem (Ole Hansen) sidder; saa vidt mig bekendt var nemlig det ærede tidligere Medlem af Tinget Medforslagsstiller i Landbokommissionen eller i hvert Fald inde paa de samme Tanker, som har faaet Udtryk i det Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat her i Tinget. Men det ser jo desværre ud til, at der er meget forskellige Opfattelser indenfor Partiet Venstre om dette Spørgsmaal. Der er den Opfattelse, som ligger til Grund for de Udtalelser, som den ærede Ordfører har fremsat, der er den Opfattelse, som paa det nøjeste knytter sig til Lovforslaget, som det er fremsat af den højtærede Landbrugsminister her i Tinget, og der er endelig den Opfattelse, som nu har faaet Udtryk gennem de Udtalelser, som det ærede 12te tingvalgte Medlem har fremsat her, og som det forekommer mig ligger endda længere udenfor Lovforslaget, end det har været Tilfældet fra de andre Sider, som jeg her har nævnt. Jeg kan kun beklage dette, fordi det forekommer mig, at skal dette Forhold løses, skal der anvises Jord til dem, der ønsker at faa Jord at dyrke, og som kun har smaa Pengemidler, saa nytter det ikke, at man stiller denne Jord til Raadighed paa den Maade, at de kan købe Jorden, fordi de vil mangle de nødvendige Forudsætninger for at kunne faa et rentabelt Brug ud deraf. Derfor maa jeg i Tilslutning til det ærede Medlem, der talte sidst, beklage den afvisende Tone, som er kommet til Udtryk her ganske særlig fra den ærede Ordfører for Partiet Venstre, da han sidst havde Ordet.

**Jørgen Pedersen:** Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Mads Jensen) udtalte, at det her var jo kun noget lidt, det er ikke den Begyndelse til hele Jordspørgsmaalets Løsning, som han først talte om, og om vi saa skal videre, kan vise sig, naar vi har gjort denne Begyndelse. Det ærede Medlem har den Mening, at hvis dette skulde vise sig saa heldbringende — ikke, at man skaffer Jord, men at man skaffer bekvem og billig Adgang til at blive Landbruger for Smaafolk, thi derom er vi alle enige, og de Betragtninger, han derom gjorde gældende, kunde han ganske have sparet sig —, men altsaa hvis Forslaget i den særlige Skikkelse skulde vise sig fortræffeligt, vilde det være en let Sag for Landbrugsministeren at skaffe de

Penge, der skulde til, for at hele Landbruget kunde komme under de samme Forhold. Det vil altsaa sige, at al Prioritetsgæld i Landbruget skulde overtages af Staten. Jeg skal gøre opmærksom paa, at efter de sidste statistiske Oplysninger indestaar i danske Landejendomme 1 778 000 000 Kr., og da det jo kun er en Del af, hvad disse Ejendomme er værd, saa maatte vi vel kunne regne med, at den øvrige Del, som Ejerne selv ejer, maatte Staten ogsaa skaffe, og saa vil man vist komme op paa et Beløb, som jeg alligevel tror, at den højtærede Landbrugsminister vil have lidt vanskeligt ved at skaffe.

Der blev under de tidligere Udtalelser om Sagen gjort gældende, at det var nødvendigt at have disse Omvurderinger, for de, der købte under de nuværende Forhold, vilde jo ellers kunne risikere, at de tabte det, de har anbragt. Det er nu for Resten ikke meget, men det, de havde, vilde de i alt Fald sætte til, naar den Tid kommer, da Ejendomspriserne gaar ned, og det kunde der være noget i. Men jeg maa i Modsætning til de ærede Medlemmer, der har talt paa den Maade, og til den højtærede Minister, som mente, at det var af højeste Vigtighed, at vi fik denne Lov frem netop nu, for at vi kunde faa begyndt, sige, at jeg tror ikke, at denne Lov vil blive brugt i noget stort Omfang, vel nærmest slet ikke brugt under de nuværende Konjunkturer; der er ingen, som vil gaa hen og købe Jord til de Priser, den koster i Øjeblikket, og endnu mindre paatage sig at opføre Bygninger til de Priser, det koster at bygge. Jeg har ikke noget imod, at Loven gaar igennem hurtigst muligt, men jeg har aldeles ingen Tro til, at denne Lov vil blive brugt i et saadant Omfang, at det har nogen som helst Betydning for Landboernes Flytning fra By til Land; og jeg har ingen Tro paa den Indflydelse, som denne Lov skulde faa paa Arbejdsløsheden, paa Arbejdsforholdene i det hele taget; man tager fejl, hvis man tror, at der er noget at vente i Øjeblikket i saa Henseende. Men der kommer jo en anden Tid, da vi kommer ned paa mere normale Forhold, og saa vil der blive Efterspørgsel efter disse Ejendomme. Det er Ejendomme, som er gode at have, og som er nemme at faa for dem, der ikke har mange Penge, og naar vi kommer ind under normale Forhold, er det et meget stort Spørgsmaal, om der er noget at vinde i Retning af Fortjeneste derved, at Staten skal passe paa Ejerne senere og sørge